

Zamyslenia na týždeň po Svätej Trojici

Sobota 2. júna 2018

Piesne: ES č. 482, 280

Text: Sk 18, 1 – 11

„1Potom odišiel z Atén a prišiel do Korintu. 2(Tu) našiel Žida menom Akvila, rodáka z Pontu, a jeho manželku Priscillu. Akvila len nedávno prišiel z Itálie, keď Klaudius nariadil, aby sa všetci Židia vysťahovali z Ríma. Šiel teda k nim 3a že bol toho istého remesla - robili totiž stany - zostal u nich a pracovali. 4Každú sobotu viedol rozpravy v synagóge a presviedčal Židov a Grékov. 5Keď prišli z Macedónie Sílas a Timoteos, venoval sa Pavel celkom kázaniu slova a osvedčoval Židom, že Ježiš je Kristus. 6A keď mu odporovali a rúhali sa, vytriasol prach z rúcha a povedal im: Vaša krv na vašu hlavu! Som čistý. Odteraz pôjdem ku pohanom. 7Odišiel odtiaľ a šiel do domu bohobožného muža, Tita Justa, ktorého dom susedil so synagógou. 8Predstavený synagógy Krispos však uveril Pánovi s celým svojím domom, aj spomedzi Korinťanov mnohí, ktorí počúvali, uverili a dali sa pokrstiť. 9I riekol Pán v noci vo videní Pavlovi: Neboj sa, len hovor a nemlč, 10pretože ja som s tebou, a nikto nesiahne na teba, aby ti ublížil; mám zaiste mnoho ľudu v tomto meste. 11I zostal tam rok a šesť mesiacov a vyučoval medzi nimi slovu Božiemu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Sme svedkami Pavlovej misie, ktorá sa presúva z Atén do Korintu. Ide o veľmi ťažké misijné pole. Korint však potrebuje evanjelium a Pavel sa pre túto službu stáva vhodným Božím nástrojom. Boh vie o náročnosti tejto úlohy, a preto apoštola nenecháva napospas samote. Jeho spoločníkmi na tomto mieste sú Akvila a Priscila, ktorí sú taktiež svedkami Kristovho evanjelia. Pavel sa začleňuje do spoločenstva tak, že začína manuálne pracovať. Spolu so svojimi spoločníkmi vyrába stany. Jeho misia medzi týmito ľuďmi sa začína budovať v práci. Evanjelium sa šíri cez naše vzťahy. Cez našu prácu, ktorú konáme v tomto svete, cez našu komunikáciu s druhými ľuďmi, cez naše postoje, princípy, ktoré ľuďom ponúkame. No Pavlovým hlavným poslaním je živé svedectvo o tom, že Ježiš je Mesiáš. Toto je skutočnosť, s ktorou bol Pavel – a s ktorou sme my ako veriaci ľudia deň čo deň – konfrontovaný. Mnohí sa tomu protivili a mnohí to ani dnes nedokážu prijať. Naše svedectvá majú byť jasné a zreteľné, ale nemajú byť ľuďom vnucované. „Ja som čistý. Odteraz pôjdem k pohanom.“ My máme jasné predstavy, ako by mohla byť naša misia úspešná. Vedeťme mnohé rozhovory či debaty a investujeme do ľudí čas a prostriedky, ale nakoniec zistíme, že sme úplne na

začiatku a ešte k tomu aj neprijatí. Potom prechádzame frustráciou. Boh má však svoje plány, svoje ciele a našu misiu si dokáže použiť na miestach, o ktorých by sme to vôbec nepovedali. Pavel je toho živým dôkazom. „No predstavený synagógy Krispus spolu so svojím domom uveril v Pána a mnohí Korint’ania, ktorí počúvali, uverili a dávali sa krstiť. Veď ja som s tebou, tu nikto na teba nesiahne, aby ti ublížil, pretože v tomto meste mám veľa ľudu.“ Áno, naša misia si vyžaduje našu angažovanosť. Vyžaduje si našu autenticitu, úprimnosť a záujem o vzťahy, ktoré máme budovať. Naša misia nemusí byť vždy úspešná a nemusí byť vždy naplnená podľa našich predstáv. Ale čo je dôležité, ona je vždy Bohom požehnaná a Pán si nájde spôsoby, ako k ľuďom prehovoriť, čo si na to použiť, či sú to naše ruky, naše ústa, náš spev a či len naša prítomnosť. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme Ti za Tvoje slovo. Ono je vždy živé a aktuálne. Ono nás pozýva k tomu, aby sme sa dokázali priblížiť k druhému človeku. Cez naše vzťahy, cez našu prácu, postoje, náš záujem. Zároveň nám svedčí o tom, že svedectvo o Tebe je Tvojím dielom. „Len sa neboj, nemlč, ale rozprávaj! Ďakujeme Ti za Tvoje povzbudenie. Amen.

Mgr. Tomáš German, zborový farár v CZ ECAV Blatnica